

Edna nosht na nasheto bebe neochakvano mu se priiska da vidi planetata na svoite roditeli. Lola poluchi rodilni bolki. Za shtastie imahme oshte njakakvi pari za taksi do bolnicata. Tam se obryshtaha kym Lola na "ti" i ja ovikvaha da ne plache, zashtoto ne bila pyrvata zhena, kojato razhda. Za mene beshe pyrvata, no si mylchah. Ne j pozvoliha da vzeme svojata noshtnica. Takyv bil redyt. Bjurokratskoto bezumie znachi ne e privilegija samo na starija ZUKID. Sreshta se navsjakyde! Navljakoha j dylga siva noshtnica, podobna na zatvornicheska, bez nito edno kopche. Povedoha ja nanjakyde po koridora, v svjat, kydeto myzhete veche njamat dostyp. Izvednyzh se pochuvstvuh strashno samotn. Bozhe, ako stane njakoe neshtastie, napravi taka, che i az da umra! Pochti namrazih deteto, koeto trjabva tolkova da izmychva Lola. Beбето oshte ne poznava – obichah Lola.

Vseki den otivah pod prozorcite na rodilnoto i razgovarjah s neja s prysti i rykomahalija kato smahnat gluhonjam. Stajata j, kakto mi kazaha, se namirala na chetvrtija etazh. Na sedmija den ot tazi smeshna pantomima, v kojato, kato Piero, s chasove pokazvah kakvo mi se e sluchilo v sluzhbata i opisvah novata ni kvartira (ot starata mezhduvremenno ni bjaha izhvyrlili), otkrih, che tova bilo njakakva druga zhena. Lolinite prozorci gledali kym parka, ot drugata strana na sgradata. Beshe plakala, che ne idvam pod prozorcite kato drugite tatkovci.

Naj-posle noseh v, shepi neshto mynichko, rozovo i meko kato pudriera. Obze me panicheski strah pred otgovornostta. Tova mynichko, rozovo i meko kato pudriera syshtestvo me dyrzheshe v svojata vlast po-zdravo ot ZUKID. Lola mozheshe i sama da se grizhi za sebe si, da si nameri drug myzh, no na tova bebe bjah bashta samo az i nikoj drug. Beshe syvsem bezpomoshтно i napylnо zaviseshе ot mene i ot sposobnostta mi

da mu dam zakrila v tozi bezsyrdечen grad, kydeto se boreha otchajano tolkova lovki i silni myzhe. Stori mi se, che njamam absolutno nikakyv shans da izdyrzha v тази neravnostojna borba. Ne znam dali novorodenite izobshto vizhdat, no mi se struvashe, che nasheto me gleda s ljubopitstvo i doverie, nezavisimo ot tova, che ot rodilnoto ja otnasjahme pod chuzhd pokriv, s trolejbus, zashtoto njamahme pari za taksi. Stojahme naj-otzad i izmisljahme imena za nasheto momichence. Pri Avtokomandata reshihme da se kazva Olivera. Vzirahme se v malkata Oli i ne zabeljazahme, che ni sledva novo zeleno "volvo". Starijat Zec ni sledvashe po petite, za da otkrie nashata zemljanka. Idivashe da ni predlozhi pomosht. Lola otkaza, no vse pak mu pozvoli da podade na Oli malkija si pryst, kojto tja stisna vednyzh zavinagi. Ako togava bjah po-umen i po-malko tvyrdoglav, romanyt mi shteshe da zavyrshi shtastlivo na tova mjasto. Starijat Zec me pomoli da go izpratja, za da razgovarjame kato dvama myzhe, koito obichat edna i syshta zhena. Kich. Vljazoh v kolata i toj prez celija pyt do kyshtata si na bulevard "Revoljucija" govoreshe, govoreshe, govoreshe... Predlozhi mi da se premestja v negovata advokatska kantora. Estestveno, otkazah. Stignahme i az sljazoh ot kolata. Tova se kazva izprashtane; vryshtah se dva chasa pesh, zashtoto bjah zabrivil da si vzema pari za trolejbusa. Vprochem, kurierskata mi dlyzhnost predpolaga dylgo hodene pesh kato duhovna disciplina. Razmishljavah vyrhu motivite na starija Zec. Kakvo go beshe podtiknalo kym тази stypka? Ljubov kym nas li? Sigurno ne! Po-verojatno e, che se e bojal ot loshoto obshtestveno mnenie, na koeto otkraj vreme mnogo dyrzheshe. Vse pak, zashto da mu se syrdja? Chovekyt iskashe da mi pomogne.

Samo che nikoj veche ne mozheshe da mi pomogne.

